

Ministerul Finanțelor Publice
Agencia Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Teleorman

Str. Dunării nr. 188
Alexandria, Teleorman
Tel : +0247 312 788
Fax : +0247 421 178
e-mail: ALTRJUDX01@mfinante.ro

DECIZIA

Nr. 31 din 31.07.2009

Privind: soluționarea contestației formulată de S.C. S.R.L., cu sediul social în loc. jud. Teleorman, înregistrată la D.G.F.P. Teleorman sub nr./.....2002.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman, prin Biroul de soluționare a contestațiilor a fost sesizată de Garda Financiară-Secția Teleorman, prin Adresa nr./.....2002, cu privire la contestația nr./.....2002, formulată de S.C. S.R.L., cu sediul social în loc., jud. Teleorman, împotriva măsurilor dispuse prin Proces verbal nr./.....2002, ocazie cu care organul care a încheiat actul atacat a înaintat dosarul cauzei împreună cu Referatul F.N. privind propunerile de soluționare.

Prin Decizia nr./.....2002, întocmită de Direcția Generală a Finanțelor Publice Teleorman a fost suspendată soluționarea pe fond a contestației formulată de S.C. S.R.L., pentru suma totală de lei ROL (.... lei RON), până la pronunțarea unei soluții definitive pe latură penală, avându-se în vedere faptul că actul de control atacat a fost transmis de către organele de control, organelor de cercetare penală, cu Adresa nr./.....2002, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea.

Ulterior, prin înscrisul înregistrat la D.G.F.P. Teleorman sub nr./.....2009 (reprezentând data la care organele de soluționare au luat la cunoștință soluția organelor jurisdicționale), Parchetul de pe lângă Judecătoria a comunicat organelor de revizuire că prin Ordonanța din 26 martie 2003 (urmărire instrumentării Dosarului penal nr. 151/P/2003), a dispus scoaterea de sub urmărire penală a învinuitului, (administratorul S.C. S.R.L.) .

La data soluționării contestației pe latură administrativă sunt aplicabile prevederile O.U.G. nr. 13/2001 privind soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control sau de impunere întocmite de organele M.F.P., (în vigoare la data depunerii contestației-14.02.2002), în concordanță cu art. 238 alin.(1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

Contestațiile depuse înainte de data intrării în vigoare a prezentului cod se soluționează potrivit procedurii administrativ-jurisdicționale existente la data depunerii contestației.

Avându-se în vedere Ordonanța de scoatere de sub urmărire penală din data de 26.03.2003, a administratorului S.C. S.R.L., soluție definitivă și irevocabilă organele de revizuire se pot investi legal în reluarea procedurii administrative de soluționare a

cererii, în baza art. 10 alin.(2) din O.U.G. nr. 13/2001 privind soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control sau de impunere întocmite de organele M.F.P..

Astfel, în vederea completării dosarului cauzei, prin Adresa nr./.....2009, organele de soluționare au solicitat reprezentanților Gărzii Financiare Teleorman, să anexeze acestuia noi documente relevante în fundamentarea soluției ce urmează a fi adoptată.

Organele de control ale Gărzii Financiare Teleorman au dat curs solicitării prin Adresa nr./.....2009, căreia i-au anexat documentele solicitate.

În condițiile prezentate, petenta contestă măsurile dispuse prin Procesul-verbal de control nr./.....2002, al Gărzii Financiare- Secția Teleorman, prin care i-au fost stabilite obligații fiscale suplimentare în cuantum total de lei RON, numiți în cuprinsul deciziei „lei”, astfel:

- lei –impozit pe profit suplimentar;
- lei –majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
- lei –penalități de întârziere aferente impozitului pe profit;
- lei –taxa pe valoarea adăugată de plată;
- lei –majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- lei –penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Reflectarea sumelor contestate în moneda nouă s-a făcut potrivit prevederilor art. 1 alin. (1) și alin. (2) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 59/23.06.2005 privind unele măsuri de natură fiscală și financiară pentru punerea în aplicare a Legii nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale, cu modificările și completările ulterioare.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 4 din O.U.G. nr. 13/2001 privind soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control sau de impunere întocmite de organele M.F.P..

Contatând că în speță sunt întrunite și celelalte proceduri de contestare prevăzute de lege, Direcția Generală a Finanțelor Publice Teleorman, este competentă să reia procedura administrativă de soluționare a cererii.

I. S.C. S.R.L., cu sediul social în loc., jud. Teleorman, contestă măsurile dispuse prin Procesul-verbal de control nr./.....2002, încheiat de reprezentanții Gărzii Financiare-Secția Teleorman, aducând în sprijinul susținerii contestației următoarele:

a) Reținute din contestația inițială nr./.....2009, prin care se menționează cuantumul total al sumei contestate de lei:

- a înregistrat corect facturile menționate în procesul verbal de verificare;
- în conformitate cu prevederile art. 25 din O.G. nr. 17/2000, consideră că nu avea obligația de a solicita furnizorului dovada de plată de T.V.A.;
- în legătură cu ștatele de plată pentru munci ocazionale menționează că acestea au fost întocmite de personalul societății, fiind evidențiat impozitul pe salariu și virat la bugetul de stat;
- nu s-a sustras impozitul pe profit de la bugetul statului, marfa fiind intrată în societate și înregistrată corect.

Petenta concluzionează că nimeni nu a produs pagube la S.C. S.R.L. și implicit la bugetul de stat.

Având în vedere cele menționate solicită anularea Procesului-verbal nr./.....2002.

b) Reținute din completarea la contestație nr./.....2002:

- prin care invederează organelor de soluționare că în mod eronat a menționat cuantumul sumei contestate de lei, precizând că suma totală contestată este de lei.

II. Din Procesul - verbal de control nr./.....2002, întocmit de organele de control ale Gărzii Financiare- Secția Teleorman, se rețin următoarele:

Controlul s-a efectuat ca urmare a solicitării nr./.....2002, a Poliției Municipiului, înregistrată la Garda Financiară – Secția Teleorman sub nr./.....2002.

Controlul a avut ca obiectiv determinarea prejudiciului adus bugetului de stat prin înregistrarea în evidența contabilă de către asociatul societății a unui număr de 8(opt) facturi fiscale, emise de societăți care nu figurează în baza de date a Gărzii Financiare a municipiului București, transmisă de O.R.C.M.B., facturi fiscale cu serii inexistente în plaja documentelor cu regim special, distribuite de R.T.C.-M.B.

De asemenea prin înregistrarea în evidența contabilă a sumei de lei, reprezentând plăți salarii unor persoane care nu au contract de muncă, contract de colaborare sau altă formă scrisă prin care cei care au primit bani, au legături cu S.C. S.R.L.

Din controlul efectuat asupra documentelor puse la dispoziție de organele de poliție, cât și de agentul economic, au rezultat următoarele:

S.C.S.R.L – a înregistrat în evidența contabilă în perioada iulie-decembrie 2000, următoarele facturi:

- FF./.....2000 – S.C. S.R.L.;
- FF./.....2000 – S.C. S.R.L.;
- FF./.....2000 – S.C. S.R.L.;
- FF./.....2000 – S.C. S.R.L.;
- FF./.....2000 – S.C. S.R.L.;
- FF./.....2000 – S.C. S.R.L.;
- FF./.....2000 – S.C. S.R.L.;
- FF./.....2000 – S.C. S.R.L.

în contul 611,cont cheltuieli în sumă de lei, facturi fiscale cu furnizori inexistenți sau serii inexistente, conform adresei Gărzii Financiare București nr./.....2002, înregistrată la Garda Financiară-Secția Teleorman sub nr./.....2002.

S.C. S.R.L. a înregistrat în evidența contabilă în perioada 2000 – 2000 în contul 621-cheltuieli cu colaboratorii suma de lei, întocmindu-se state de plată colaboratori pentru persoane care nu au nici o formă scrisă între ei și societatea comercială, pe unele ștate nu apare numele și prenumele și nici semnătura, exemplu „, ștat data colaboratori luna 2000".

Aceste cheltuieli în sumă totală de lei, înregistrate în evidența contabilă a S.C. S.R.L., au fost încadrate de reprezentanții Gărzii Financiare, ca nedeductibile fiscal, în temeiul dispozițiilor art. 4 din O.G. nr. 70/1994 republicată, modificată și completată cu O.U.G. nr. 217/1999, pct. 5 alin.6 lit. m, reprezentând cheltuieli înregistrate în contabilitate pe baza unor documente care nu îndeplinesc potrivit Legii contabilității nr. 82/1991 republicată, condițiile de document justificativ.

T.V.A.-ul dedus de S.C. S.R.L. înscris în facturi care au făcut obiectul controlului a fost de lei, la care se adaugă deducerea T.V.A. în sumă de lei numai pe chitanță fiscală, seria B ALF nr. din2000 în sumă de lei, de la S.C. S.R.L. – firmă inexistentă.

Organele de control ale Gărzii Financiare menționează că nu există factură fiscală și că suma de lei a fost contată în contul 231.

Totalul T.V.A.-ului stabilit suplimentar este în sumă de lei, reprezentând T.V.A. nedeductibilă fiscal conform art. 13 din O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată.

Organele Gărzii Financiare Secția Teleorman concluzionează că în perioada 2000 – 2000, S.C. S.R.L. s-a sustras de la plata către bugetul de stat astfel:

- Impozit pe profit - lei;
- T.V.A. – lei;

Pentru neplata la termenele stabilite au fost calculate majorări de întârziere conform anexelor 1 și 2 și au rezultat următoarele:

- majorări de întârziere aferente impozitului pe profit – lei
- penalități de întârziere aferente impozitului pe profit – lei;
- majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată – lei;
- penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată – lei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile organului de control precum și cele invocate de petentă în susținerea cauzei, în raport cu actele normative în vigoare se rețin următoarele:

S.C. S.R.L., are sediul social în loc., județul Teleorman, este înregistrată la O.R.C. Teleorman sub nr. J...../...../1992, are C.U.I. R și este reprezentată de D-I în calitate de administrator.

1. Referitor la impozitul pe profit în suma totală de lei, aferent cheltuielilor nedeductibile în cuantum de lei.

Cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman este de a stabili legalitatea măsurii dispusă de organele de control, care au recalculat impozitului pe profit, în condițiile în care petenta a înregistrat în contabilitate contravaloarea a 8(opt) facturi fiscale emise de furnizori care nu figurează în baza de date a Oficiului Național al Registrului Comertului.

În fapt, în anul 2000 S.C. S.R.L. a înregistrat în contabilitate opt facturi fiscale (FF./.....2000 – S.C. S.R.L. , FF./.....2000 – S.C. S.R.L. –; FF./.....2000 – S.C. S.R.L.; FF./.....2000 – S.C. S.R.L.; FF./.....2000 – S.C. S.R.L.; FF./.....2000 – S.C. S.R.L.; FF./.....2000 – S.C. S.R.L.), respectiv cheltuieli în valoare totală de lei.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei reiese că firmele furnizoare înscrise în facturile fiscale în cauza, nu figurează în baza de date a Oficiului Național al Registrului Comertului, ori datele de identificare ale acestora înscrise în cele 8 facturi fiscale sunt atribuite altor persoane juridice (asa cum se reține din Adresa nr./.....2002, a Gărzii Financiare București).

Astfel, pentru înregistrarea în mod nejustificat a cheltuielilor privind aprovizionarea cu marfă, cu consecința diminuării profitului impozabil și a impozitului pe profit, facturi fiscale care nu îndeplinesc calitatea de document justificativ, în mod corect reprezentanții Garzii Financiare – Secția Teleorman au stabilit în sarcina petentei un impozit pe profit suplimentar în suma de lei.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 4 alin.(1) și alin.(6) lit. m) din O.G. nr. 70/1994 privind impozitul pe profit, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu dispozițiile art. 6 alin.(2) și(3) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, respectiv:

* O.G. nr. 70/1994 privind impozitul pe profit(publicată în M.O. nr. 246/31.08.1994), cu modificările și completările ulterioare;

[...]

ART. 4

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile obținute din livrarea bunurilor mobile, serviciilor prestate și lucrărilor executate, din vânzarea bunurilor imobile, inclusiv din câștiguri din orice sursă, și cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și **se adaugă cheltuielile nedeductibile.**

[...]

(6) În înțelesul alin. (1) **cheltuielile nedeductibile sunt:**

[...]

m) **cheltuielile înregistrate în contabilitate pe baza unor documente care nu îndeplinesc, potrivit Legii contabilității nr. 82/1991, cu modificările ulterioare, condițiile de document justificativ;**

* Legea nr. 82/1991 a contabilității(publicată în M.O. nr.265/27.12.1991), republicată(M.O. nr. 20/20.01.2000);

[...]

ART. 6

[...]

(2) Orice operațiune patrimonială se consemnează în momentul efectuării ei într-un înscris care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(3) **Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat ori le-au înregistrat în contabilitate, după caz.**

[...]

Din actele normative citate se reține că înscrisurile care nu îndeplinesc condițiile de document justificativ, prevăzute de legea fiscală nu se pot admite pentru deducerea cheltuielilor care concurează direct la calculul profitului impozabil și implicit a impozitului pe profit.

De asemenea, simpla înregistrare în contabilitate a cheltuielilor cu mărfurile înscrise în cele opt facturi fiscale nu este suficientă pentru ca aceste cheltuieli să fie deductibile fiscal.

Petenta avea obligația ca la primirea documentelor de aprovizionare cu bunuri să verifice întocmirea corectă a facturilor și completarea tuturor datelor, așa cum stipulează art. 6 din H.G. nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formulelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, care prevede:

* H.G. nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formulelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora(publicată în M.O. nr. 368/19.12.1997), cu modificările și completările ulterioare;

[...]

ART. 6

Procurarea și utilizarea de formulare tipizate cu regim special de înseriere și numerotare din alte surse decât cele prevăzute în prezenta hotărâre sunt interzise.

Operațiunile consemnate în aceste formulare nu pot fi înregistrate în contabilitate, iar bunurile care fac obiectul tranzacțiilor respective sunt considerate fără documente legale de proveniență.

[...]

Se reține că în cazul în care societățile furnizoare sunt fictive (nefiind înregistrate la Oficiul Național al Registrului Comerțului, cu datele de identificare înscrise în facturile fiscale în cauză), documentele considerate ca întocmite de către acestea sunt la randul lor fictive, neputând fi considerate documente justificative, înregistrarea lor în contabilitate atragând răspunderea celui care le-a înregistrat.

De asemenea buna credință invocată în calitate de cumparator nu poate fi luată în considerare, acesta reprezentând un comportament comercial pe care contestatoarea și l-a asumat în relațiile cu furnizorul, fără a deroga de la sensul imperativ al legii, sub sancțiunea nedeductibilității sumelor înscrise în facturile care nu îndeplinesc calitatea de document justificativ. Dealtfel este evident faptul că verificarea datelor esențiale prevăzute în factură interesează în mod direct cumparatorul, identificarea ulterioară a furnizorului putând fi necesară chiar și numai din considerente ce țin de calitatea produselor.

Organul de soluționare reține că petenta nu aduce nici un argument care să înlăture constatările organelor de control.

Pentru motivele arătate **urmează să fie respinsă contestația pentru acest capăt de cerere ca neîntemeiată, pentru suma de lei, reprezentând impozit pe profit.**

2. Referitor la impozitul pe profit în suma totală de lei, aferent cheltuielilor nedeductibile în cuantum de lei.

Cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman este de a stabili dacă este legală măsura organelor de control, de recalculare a impozitului pe profit, în condițiile în care petenta a înregistrat în contabilitate cheltuieli cu colaboratorii, în baza unor înscrisuri care nu întrunesc calitatea de document justificativ.

În fapt, așa cum se poate reține din documentele anexate la dosarul cauzei, în perioada 2000 – 2000, petiționara a înregistrat în evidența contabilă, în contul 621 cheltuieli cu colaboratorii, suma în cuantum total de lei.

Însă, potrivit punctului de vedere al organelor de control documentele în baza cărora au fost înregistrate sumele în cauză nu întrunesc calitatea de document justificativ, încadrarea având la bază faptul că între persoanele numite de petentă colaboratori și S.C. S.R.L., nu există documente legale încheiate, respectiv faptul ca aceste documente(ștate de plată), nu sunt completate cu toate elementele impuse de legiuitor: numele și prenumele colaboratorilor, semnătura acestora.

Organele de soluționare rețin ca legal punctul de vedere al organelor de control(încadrarea realizată de acestea fiind susținută printr-un exemplu de statelor de salariu colaboratori anexat în xero-copie la dosarul cauzei).

În drept, sunt aplicabile dispozițiile art. 6 al Legii contabilității, nr. 82/1991, republicată, coroborate cu dispozițiile pct. 119 al Regulamentului nr. 704 din 22 decembrie 1993 de aplicare a Legii contabilitatii nr. 82/1991, republicată, respectiv cu prevederile art. 4 alin.(6) lit. m din O.G. nr. 70/1994 privind impozitul pe profit, cu modificările și completările ulterioare;

[...]

**Legea nr. 82/1991 a contabilitatii(publicata în M.O. nr.265/27.12.1991), republicată(M.O. nr. 20/20.01.2000);*

[...]

ART. 6

[...]

(2) Orice operațiune patrimonială se consemnează în momentul efectuării ei într-un înscris care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(3) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat ori le-au înregistrat în contabilitate, după caz.

[...]

**Regulamentul nr. 704 din 22 decembrie 1993 de aplicare a Legii contabilitatii nr. 82/1991 (publicat în M.O. nr. 303 bis din 22 decembrie 1993);*

[...]

119. Potrivit art. 6 alin. (2) din lege, orice operațiune patrimonială se consemnează în momentul efectuării ei într-un înscris care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

Documentele justificative cuprind, de regula, următoarele elemente principale:

- a) denumirea documentelor;*
- b) denumirea și sediul unității patrimoniale care întocmeste documentul;*
- c) numărul și data întocmirii documentului;*
- d) menționarea partilor care participa la efectuarea operațiunilor patrimoniale (când este cazul);*
- e) conținutul operațiunii patrimoniale și, când este cazul, și temeiul legal al efectuării ei;*
- f) datele cantitative și valorice aferente operațiunii efectuate;*
- g) numele și prenumele, precum și semnăturile persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, după caz;*
- h) alte elemente menite să asigure consemnarea completă a operațiunilor efectuate.***

[...]

**O.G. nr. 70/1994 privind impozitul pe profit(publicata în M.O. nr. 246/31.08.1994), cu modificările și completările ulterioare;*

[...]

ART. 4

(1)Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile obținute din livrarea bunurilor mobile, serviciilor prestate și lucrărilor executate, din vânzarea bunurilor imobile, inclusiv din câștiguri din orice sursă, și cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile.

[...]

(6) În înțelesul alin. (1) cheltuielile nedeductibile sunt:

[...]

m) cheltuielile înregistrate în contabilitate pe baza unor documente care nu îndeplinesc, potrivit Legii contabilității nr. 82/1991, cu modificările ulterioare, condițiile de document justificativ;

[...]

Având în vedere aceste prevederi legale , se reține că cheltuielile înregistrate în contabilitate pe baza unor documente care nu îndeplinesc condițiile de document

justificativ potrivit Legii contabilitatii nr. 82/1991 sunt cheltuieli nedeductibile la calculul impozitului pe profit.

De asemenea din actele normative sus mentionate se reține că documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează raspunderea atât a persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat cât și a celor care le-au înregistrat în contabilitate.

Astfel, în lipsa datelor de identificare a colaboratorilor (nume, prenume), ori a semnăturii acestora cerute de Legea contabilitatii nr.82/1991, legea fiscală prevede ca înscrisurile care nu îndeplinesc condițiile de document justificativ nu se pot admite pentru deducerea cheltuielilor care concura direct la calculul profitului impozabil și implicit a impozitului pe profit.

Pentru motivele arătate **urmează să fie respinsă contestația pentru acest capăt de cerere ca neîntemeiată, pentru suma de lei, reprezentând impozit pe profit.**

3. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei.

Cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman este de a stabili dacă S.C. S.R.L are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă facturilor fiscale emise de furnizori care nu figurează în baza de date a Oficiului National al Registrului Comertului.

În fapt, în anul 2000 S.C. S.R.L. a înregistrat în contabilitate un numar de opt facturi fiscale:

-FF. / 2000 – S.C. S.R.L.; FF. / 2000 – S.C. S.R.L.; FF. / 2000 – S.C. S.R.L.; FF. / 2000 – S.C. S.R.L.; FF. / 2000 – S.C. S.R.L.; FF. / 2000 – S.C. S.R.L.; FF. / 2000 – S.C. S.R.L.; FF. / 2000 – S.C. S.R.L., în valoare totala de lei, din care T.V.A. în suma totala de lei.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei și motivatiile de fapt expuse la pct. 1(al prezentei decizii de soluționare) impozit pe profit, organele de soluționare rețin că firmele furnizoare înscrise în facturile fiscale în cauză, nu figurează în baza de date a Oficiului National al Registrului Comertului-sunt fictive.

În condițiile prezentate organele de control ale Gărzii Financiare –Secția Teleorman, în mod corect au stabilit că petenta a dedus nelegal taxa pe valoarea adăugată aferentă facturilor fiscale în cauză (..... lei).

În drept, cauzei îi sunt incidente prevederile art. 19 lit. a) și art. 25 alin. B lit. b) și alin.C. lit a) din O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, coroborate cu prevederile pct. 10.12 lit. a) din H.G. nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, care precizează:

* O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată (publicată în M.O. nr. 113/15.03.2000);

[...]

ART. 19

Pentru efectuarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente intrărilor contribuabilii sunt obligați:

a) **să justifice suma taxei prin documente întocmite conform legii de către contribuabili înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată;**

[...]

ART. 25

Contribuabilii care realizează operațiuni impozabile în sensul prezentei ordonanțe de urgență au următoarele obligații:

[...]

B. Cu privire la întocmirea documentelor:

a) să consemneze livrarile de bunuri și/sau prestările de servicii în facturi fiscale sau în documente legal aprobate și să completeze toate datele prevăzute de acestea; [...]

[...]

C. Cu privire la evidența operațiunilor:

a) să țină evidența contabilă potrivit legii, care să le permită să determine baza de impozitare și taxa pe valoarea adăugată facturată pentru livrarile și/sau prestațiile de servicii efectuate, precum și cea deductibilă aferentă intrărilor.

Documentele justificative care nu sunt procurate pe căile stabilite prin norme legale și nu sunt corect întocmite nu pot fi înregistrate în contabilitate, iar bunurile ce fac obiectul tranzacțiilor respective vor fi considerate fără documente legale de proveniență și se sancționează potrivit Legii nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale.

* H.G. nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată (publicată în M.O. nr. 231/26.05.2000);

[...]

10.12. Pentru exercitarea dreptului de deducere contribuabilii înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată sunt obligați să justifice prin documente legal întocmite cuantumul taxei.

Documentele legale sunt:

a) exemplarul original al facturii fiscale sau, după caz, alte documente specifice aprobate potrivit Hotărârii Guvernului nr. 831/1997, pentru bunurile și serviciile cumparate de la furnizorii din țară;

[...]

Din textele de lege citate mai sus se reține faptul că exercitarea dreptului de deducere se efectuează pe baza de **facturi fiscale emise de persoane impozabile înregistrate ca platitori de taxă pe valoarea adăugată**, legal întocmite, în conformitate cu prevederile H.G. nr. 831/1997 pentru aprobarea formularelor modelelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora (text de lege citat la pct. 1 din prezenta decizie).

Ori autoarea cererii a dedus taxa pe valoarea adăugată de pe facturi (cele 8 în cauză) întocmite de societăți comerciale care nu există în baza de date a Oficiului Național al Registrului Comerțului, facturi considerate fictive.

Organul de revizuire nu poate reține în soluționarea favorabilă a cauzei punctul de vedere al contestatoarei potrivit cu care prin înregistrarea în evidența contabilă a facturilor în cauză a dat dovadă de bună credință, neîntrându-i în atribuții verificarea provenienței acestora, deoarece în conformitate cu actele normative mai sus citate petenta era obligată să se aprovizioneze cu marfuri numai de la agenții economici legal constituiți, să solicite documente justificative care să îndeplinească condițiile legale, respectiv să solicite completarea corectă a acestora.

Se reține că simpla înregistrare în evidența contabilă a facturilor primite de la furnizor nu este suficientă pentru a da dreptul petentei să deducă taxa pe valoarea

adaugată înscrisă pe acestea, facturile în cauză neîndeplinind condițiile de document justificativ.

De asemenea atunci când o societate facturează taxa pe valoarea adăugată clientului său, ea acționează în contul statului, căruia va trebui să-i plătească diferența între TVA colectată de la clienți și TVA plătită furnizorilor săi, care la randul lor au procedat la colectarea și virarea TVA la bugetul statului. Din cele de mai sus se reține că TVA se bazează pe principiul mecanismului deductibilității pentru aplicarea căruia fiecare subiect calculează taxa asupra prețurilor bunurilor vândute și deduce taxa care a grevat costul elementelor constitutive ale acestui pret. Ori acest mecanism înlantuit este întrerupt, firmele fictive neputând să colecteze și să plătească TVA, în consecință nici beneficiara S.C. S.R.L. neavând cum să deducă TVA pe baza facturilor considerate a fi întocmite de firme fictive.

Pentru considerentele arătate **urmează ca și acest capat de cerere din contestație să fie respins ca neîntemeiat, pentru suma de lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată.**

4. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei.

Cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman este de a stabili dacă S.C. S.R.L. are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, pe bază de chitanță fiscală.

În fapt, în baza chitanței fiscale seria B ALF nr./.....2000, în sumă totală de lei, chitanță fiscală emisă de S.C. S.R.L. –, petenta a dedus T.V.A. în sumă de lei.

Organele de soluționare rețin ca legal punctul de vedere al reprezentanților Gărzii Financiare –Secția Teleorman, care în mod corect au stabilit că petenta a dedus nelegal taxa pe valoarea adăugată în baza chitanței fiscale, documentul justificativ care ar fi trebuit să confere petitionarei drept de deducere fiind factura fiscală legal întocmită, document nedeținut de autoarea contestației.

În drept, cauzei îi sunt incidente prevederile art. 25 alin. B lit. a) din O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, coroborate cu prevederile pct. 10.12 lit. a) din H.G. nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, care precizează:

* O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată (publicată în M.O. nr. 113/15.03.2000);

[...]

ART. 19

Pentru efectuarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente intrarilor contribuabilii sunt obligați:

a) să justifice suma taxei prin documente întocmite conform legii de către contribuabili înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată;

[...]

Dreptul de deducere privește numai taxa ce este înscrisă într-o factura fiscală sau în alt document legal care se referă la bunuri sau servicii destinate pentru realizarea operațiunilor prevăzute la art. 18.

[...]

ART. 25

Contribuabilii care realizează operațiuni impozabile în sensul prezentei ordonanțe de urgență au următoarele obligații:

[...]

B. Cu privire la întocmirea documentelor:

a) **să consemneze livrarile de bunuri și/sau prestările de servicii în facturi fiscale sau în documente legal aprobate și să completeze toate datele prevăzute de acestea;**[...]

* H.G. nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată(publicata în M.O. nr. 231/26.05.2000);

[...]

10.12. **Pentru exercitarea dreptului de deducere contribuabilii inregistrați ca platitori de taxa pe valoarea adăugată sunt obligați să justifice prin documente legal întocmite cuantumul taxei.**

Documentele legale sunt:

a) **exemplarul original al facturii fiscale sau, după caz, alte documente specifice aprobate potrivit Hotărârii Guvernului nr. 831/1997, pentru bunurile și serviciile cumparate de la furnizorii din țară;**

[...]

În baza textelor de lege citate se reține că în mod incorect a procedat S.C. S.R.L., exercitându-și dreptul de deducere a T.V.A. în baza chitanței fiscale, în condițiile în care legiuitorul a impus ca document legal în baza căruia contribuabilii să-și exercite dreptul de deducere: factura fiscală(exemplar original).

Pentru considerentele arătate **urmează ca și acest capat de cerere din contestație să fie respins ca neîntemeiat, pentru suma de lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată.**

5. În ceea ce privește contestarea sumei în cuantum total de lei reprezentând:

- lei –majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
- lei –penalități de întârziere aferente impozitului pe profit;
- lei –majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- lei –penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman, este de a stabili dacă petiționara datorează accesoriile în cauză, în condițiile în care nu a achitat la termen debitele reprezentând impozit pe profit și taxă pe valoarea adăugată.

În fapt, organele de revizuire rețin că stabilirea acestora în sarcina petentei reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul. Întrucât în sarcina petiționarei au fost reținute ca fiind datorate debitele de natura impozitului pe profit și taxei pe valoarea adăugată aceasta datorează și majorările de întârziere și penalitățile de întârziere calculate de reprezentanții Gărzii Financiare –Secția Teleorman.

Cauza își găsește soluționarea în prevederile art.13 din O.G. nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, coroborate cu dispozițiile H.G. nr. 564/2000 și H.G. nr. 1043/2001, în care se stipulează:

* O.G. nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare(publicata în M.O. nr. 23/31. 01.1996), cu modificările și completările ulterioare;

[...]

ART. 13

Orice obligație bugetară neachitată la scadență generează plata unor majorări calculate pentru fiecare zi de întârziere, până la data achitării sumei datorate, inclusiv.

În cazul constatării unor diferențe de obligații bugetare, stabilite de organele competente, calculul majorărilor de întârziere începe cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare la care s-a stabilit diferența, până în ziua plății inclusiv.

[...]

ART. 13¹

[...]

(3) Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor venituri bugetare, cu excepția majorărilor de întârziere, a penalităților și a amenzilor, se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care aveau termene de plata. Penalitatea de întârziere nu înlătura obligația de plată a majorărilor de întârziere și/sau penalităților.

[...]

**H.G. nr. 564/2000 privind stabilirea cotei majorărilor de întârziere datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare(M.O. nr. 317 din 7 iulie 2000);*

[...]

ART. 1

Cota majorărilor de întârziere datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare, constând în impozite, taxe, contribuții și alte sume care reprezintă, potrivit legii, resurse financiare publice, este de 0,15% pentru fiecare zi de întârziere.

[...]

**H.G. nr. 1.043/2001 privind stabilirea cotei majorărilor de întârziere datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare(M.O. nr. 682 din 29 octombrie 2001);*

ART. 1

Cota majorărilor de întârziere datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare, constând în impozite, taxe, contribuții și alte sume care reprezintă, potrivit legii, resurse financiare publice, este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere.

[...]

Organele de revizuire rețin că în cazul în care orice sumă reprezentând o obligație fiscală nu este platită la data stabilită prin actele normative, contribuabilul este obligat să platească și sumele accesorii debitului pentru perioada cuprinsă între termenul de plată prevăzut de lege și data la care obligația fiscală este achitată.

Pentru considerentele prezentate **urmează ca și acest capat de cerere din contestație să fie respins ca neîntemeiat, pentru suma de lei, reprezentând accesorii.**

*

* *

Pentru considerentele de *fapt* și de *drept* expuse, în temeiul dispozițiilor H.G. nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, a H.G. nr. 109/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, a O.G. nr. 70/1994 privind impozitul pe profit, republicată, cu modificările și completările ulterioare, O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată și a prevederilor Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 13/2001 privind solutionarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control sau de impunere întocmite de organele M.F.P.coroborate cu dispozițiile O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, directorul coordonator al Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman,

DECIDE :

Art.1. Se respinge ca neîntemeiată contestația formulată de S.C. S.R.L , cu sediul social în loc., jud. Teleorman pentru suma în cuantum total de lei, reprezentând:

- lei –impozit pe profit suplimentar;
- lei –majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
- lei –penalități de întârziere aferente impozitului pe profit;
- lei –taxa pe valoarea adăugată de plată;
- lei –majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- lei –penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Art.2. Decizia poate fi atacată la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă în termen de 6 luni de la data comunicării;

Art.3. Prezenta a fost redactată în 5 (cinci) exemplare, egal valabile, comunicată celor interesați.

Art.4. Biroul de soluționare a contestațiilor va duce la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

.....

Director Coordonator